

i §§ 10. och 11. af den nådiga propositionens förslag till förordning om afskaffande af vissa härförinnan nyttjade straff och deras ersättande tills vidare genom andra, straffarter, vara förtjente af större ansvar än tukthus på lifstid, skärpt med tjuguatta dagars fängelse vid vatten och bröd, såsom ständerne för dessa fall föreslagit, emedan rättvisan fordrade att straffbestämmelserne proportionerades emot brotten, och underlåtenhet häri efterhand förvillade mängdens begrepp om rätt och orätt, hvarjemte Senatorn fann sig böra i underdånighet framhålla, huruledes den stora latitud i straffbestämningarne, som ständerne i
 10 allmänhet föreslagit, efter Senatorns mening, icke vore lämplig att i Finland införas, hufvudsakligen derföre att landet saknade jurydomstolar samt rättvisans skipande vid underrätterne ofta vore anförtrodd åt unge män, hos hvilka man icke kunde påräkna den erfarenhet och det mognare omdöme som vid tillämpning af straffbud med så stor latitud erfordrades. Dessa betänkligheter oaktadt och då äfven den nådige propositionens förslag i ämnet är grundadt på principen om straffbestämningar med större latitud, ansåg Senatorn, som för öfrigt icke fann skäl förekomma till anmärkning emot de af ständerne
 20 uppgjorda författningsförslagen, sig böra i underdånighet tillstyrka att Hans Kejslerliga Majestät måtte i nåder godkänna dessa förslag; jemte det Senatorn ville i underdånighet anhålla att Senaten skulle få särskildt till Hans Kejslerliga Majestät inkomma med yttrande om fängelseanstaltnernes bringande till öfverensstämmelse med det nya tukthus-straffsystemet, samt framdeles inberätta när dermed hunnits så vida att tiden kan anses vara inne till utfärdande af allmänna författningar rörande nu ifrågavarande ämnen och deras sättande i verkställighet.

För öfrigt borde Senatorn, beträffande ständernes underdåniga framställning rörande krigslagen, i underdånighet anmäla att omarbetning af sagde lag redan härförinnan enligt nådigt förordnande blifvit
 30 Öfverkrigsdomstolen för finska militären och lotsverket uppdragen, men väsendtligen beror på utgången af de under landtdagen behandlade frågorna om ny lagstiftning angående personlig misshandel, ärekränkningar och envig; hvarföre Senatorn i underdånighet hemställde att sedan Hans Kejslerliga Majestät i nåder fattat beslut i sistnämnda frågor, Senaten skulle få, i afseende å slutförande af öfformälda uppdrag, vidtaga de af Senaten beroende åtgärder och till Hans Kejslerliga Majestät inkomma med den framställning, hvartill omständigheterna kunde föranleda.

40

348 YTTRANDE VID PLENUM 3.XI 1864

RA, Senatens arkiv

... dervid Senatorn Snellman yttrade – det Senatorn väl fann att ständerne rörande det brott som benämnes envig, hyllat strängare åsigtter än i den nådiga propositionen uttalats, samt att af sådan orsak ständernes förslag till straffbestämningar för dylikt brott utfallit svårare än i det förslag som åtföljt propositionen; men ständerne hade dock biträdt propositionen deri att duellsplakatet af den 22 Augusti 1682. med dithörande författningar, såsom icke öfverensstämmande med nuvarande rättsåsigter, böra upphävas samt ersättas genom andra lagbud, och Senatorn ansåg äfven ständernes förslag, oaktadt dess stränghet, hafva ett afgjort företräde framför den i ämnet för
 50

längre tid tillbaka fastställde, i flera afseenden olämpliga lagstiftningen. Dertill komme att omarbetning af den i landet gällande krigslag härförinnan blifvit i nåder påbjuden, äfvensom ständerne, i sitt underdåniga svar i nådiga propositionen om straffarternes förändring och verkställighet af frihetsstraff, anmält den underdåniga önskan att straffbestämningarne i krigslagen blefve bragta i möjligaste öfverensstämmelse med de grundsatser för den allmänna brottmålslagen, hvilka ständerne godkänt; men att någon omarbetning af krigslagen ej kan på tillfredsställande sätt genomföras så länge den gamla lagstiftningen om envig blir oförändrad; hvarföre Senatorn ansåg sig böra hos Hans Kejsrerliga Majestät i underdånighet tillstyrka att ständernes ifrågavarande förslag måtte af Hans Kejsrerliga majestät i nåder godkännas och Senaten tillåtas att, sedan fängelseinrättningarne i landet hunnit bringas i det skick som för verkställande af tukthusstraff erfordras, antingen omedelbart eller ock efter inhemtande af Hans Kejsrerliga Majestäts vidare förordnande, i enlighet med samma förslag utfärda allmän författning och bestämma tiden då dess tillämpning komme att vidtaga.

10

20

349 O. VON ESSEN – J. V. SNELLMAN 4.XI 1864 HUB, JVS handskriftssamling

Kära Svåger!

Det var för oss oförmodat få emottaga underrättelsen om handeln af fortepiano ty några dagar före ditt bref skref Nathanael att intet godt Instrument kan fås för mindre än 250 à 270 rubel och ber oss snart låta veta om så mycke penⁿinga^r får betalas. Jag skref derföre med förra Måndags posten till Gossarna att vi beslutit taga ditt råd till godo i att heldre bekosta ett godt ehuru dyrt än ett billigt men dåligt Instrument.

30

Du har således handlat aldeles så som vi här funderte. Tack för ditt bestyr dermed och framför vår helsning och tacksägelse till H:r Lagi!

Wist käns det svidande lägga ut så mycke penⁿinga^r för ett dött ting, in synnerhet nu då jag haft betydliga utgifter och penⁿinga^r behöfs till vida angelägnare behof, men jag måste väl söka utvägar till hvad som vidare förestår.

Wi hafva låtit afhämta Instrumentet från Jacobstad och det med iakttagande af största försiktighet. Det sattes i ett kyligt rum som småningom uppvärmdes. Präcktigt och galant tycks det vara. Maria knäpper nu derpå dageligen. Måtte hon ej som nybegynnare fördräfvade det. Svårt kan det bli få någon duglig stämmare.

40

Till Anna har jag lämnat 25 rubel som du bestämt åt Svärmor. För betäckande af det öfriga beloppet för fortepiano och mina Gossars skuld till dig innesluter jag en Wexel å 57 pound Sterling som du ville vara god realisera efter gällande kurs och till Gustaf och Nathanael, efter behof, lämna hvad som öfver blifver. Så de poikarna dra mycke penⁿinga^r Jag undrar huru de må hushålla med Kassan.

Misstyck icke att jag besvärar dig med Wexeln! Jag hade väl kunnat skicka ren waluta men då hade jag lämnat med lite mynt.

50

Anna har varit tämmeligen frisk. Kunde hon blott vara försiktig och ej så mycke befatta sig med hushålls bestyr.